Winter 2020-2021

Gauw vergeten deze winter

Het was, voor mij als marathonschaatser, een winter met twee gezichten. Wat het kunstijs betrof: geen wedstrijden en geen gezellige trainingen. De trainingen moesten zo goed als solo volbracht worden. Gauw vergeten deze Covid19 winter…..

Natuurijs

Maar dan het natuurijs, daar was niet veel op af te dingen. Ten minste….. Het eerste ijs vormde zich tijdens sneeuwbuien en zat vol met ribbels en oneffenheden. Maar het water dat daarna bevroor was aanzienlijk beter. Daarom werd er, op zoek naar het beste ijs, wat af geappt. Ik heb me één keer laten verleiden om bij Marken op de Gouwzee te gaan schaatsen. Het was in alle vroegte, maar goed ook, want kort daarna werd de dijk, in verband met de drukte, afgesloten. De mooiste herinneringen heb ik toch aan het ijs dicht in de buurt. Om te beginnen het Ilperveld. Deze winter niet het mooiste ijs, maar het werden ritten “down the memory lane “. Helaas zijn er veel sloten door het Landschap Noord-Holland met dammen afgesloten, maar de route van de Waterland West toertocht was nog voor het grootste deel te rijden. Maar wie kent hem nog de Waterland West toertocht? Zeker niet de rijders die ik tegen kwam.

Gortesloot

Op de Gortesloot moest iemand via zijn mobieltje uitleggen waar ze stond. Ik hoorde haar zeggen: “ja die vaart waar je toen een huis wilde gaan kopen”. Ach ja de nieuwe tijd met Landsmeer en haar nieuwe inwoners. En Landsmeer met haar nieuwe politici. Politici waarvan sommigen blijkbaar geen benul hebben wat het betekent een natuurijsbaan te hebben. Die denken dat het een stuk ondergelopen bouwlocatie is of een plek voor bomen. Zij weten niet dat daar, door ijsclub ‘Hard Gaat Ie’, tientallen jaren voor gesoebat is bij de gemeente. Zij weten niet dat het een deel van de Landsmeerse cultuur is. Zij weten niet dat bijna 1000 gezinnen lid zijn van ijsclub ‘Hard Gaat ie’ en daardoor de grootste georganiseerde (sport)vereniging van Landsmeer is. Zij weten niet dat dat de grond door een veehouder voor dit doel is afgestaan en het daarna met tientallen vrijwilligers geëgaliseerd-, gedraineerd- en van een dijk voorzien is. Zij weten niet dat het al 50 jaar wordt onderhouden door vele vrijwilligers, zonder dat het de gemeente een cent kost. Sterker, zij ontvangen er jaarlijks netjes pacht voor. Hmmm ……. ik laat me nu gaan. Terug naar deze winter met haar natuurijs.

De Breek en het Noord-Hollandskanaal

Unieke schaatsmomenten deze winter beleefde ik op het Noord-Hollands kanaal, de Breek en de Westplas. Geweldig, wat een ijs! Nadat de sneeuw al was gevallen, was het ijs er met windstil weer, zonder een enkele oneffenheid of rimpeling, ingevroren. Met als gevolg een uniek glad oppervlak van gestold water. De Breek en de Westplas openbaarden zich aan mij als uitgestrekte donkere glasplaten. Met de wind in de rug scheerde ik, volgens Strava, met snelheden van boven de 40, over dit magnifieke ijs. Van daar uit, via de Schuttebreek, waar ik in 1963 o.l.v. ‘Hard Gaat Ie’ mijn KNSB diploma “Schaatsvaardigheid” haalde, via de Twiske-ringvaart en de Dorre Ilp naar het Noord Hollands kanaal. Het ijs wederom als een spiegel. Als een verlaten 8 baans snelweg strekte het kaarsrechte kanaal zich voor mij uit. Nauwelijks andere rijders. Aan weerzijde de kale hoge bomen die in het ijs gespiegeld werden.

Het was fenomenaal om te mogen rijden in dit onwerkelijk landschap.
Lange slagen. Zoveel mogelijk op techniek. Diepe zithoeken. In jezelf kruipen. Buik en rugspieren aanspannen. De druk van je schaats op het ijs opbouwen. Je been verlengen met de klapschaats. De versnelling komt dan als vanzelf. De Canadese schaatstrainer Susan Ellis schrijft daarover op haar website: “Press, Scoop, Pinch and Push”. Het was een fantastische belevenis in een surrealistische omgeving. Een euforisch gevoel maakte zich van mij meester. Schaatsen, onder deze omstandigheden, een geschenk van onze lieve Heer zelf.

Haijo D. van der Werf

Landsmeer 24-03-2021

P.S. de ijsmeesters van ‘Hard Gaat Ie’ hadden een fantastische ijsvloer geprepareerd… petje af! Toen ik in de eerste dagen een kijkje ging nemen, en de baan nog vol sneeuw lag, stonden ze er: Jelle, Dick en Renée. Druk overleggen hoe ze er nog een acceptabele ijsbaan van konden maken. Helaas was door Covid 19 het bezoek aan de baan sterk aan regels gebonden en konden evenementen als wedstrijden voor de basisscholen van Landsmeer en gezellige avonden met veel koek en zopie niet georganiseerd worden. Volgende keer beter, mits er geen huizen of bomen staan. 😉

